

[Statsministeren]

melse med den gennemsnitlige reguleringsprocent for det samlede statsbudget.

Jeg kan oplyse, at den foreslåede reguleringsbestemmelse er identisk med den regulering, som foreslås for Færøerne fra 1988.

Jeg kan endvidere oplyse, at dette lovforslag er blevet tiltrådt af Grønlands hjemmestyre.

Uanset at lovforslaget vedrører en treårig periode, må det forventes, at der i løbet af tilskudsperioden vil blive fremsat ændringsforslag til tilskudsloven som følge af nye overdragelser af sagsområder, især Grønlands Sundhedsvæsen, som forventes overdraget til hjemmestyret pr. 1. januar 1989.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herved tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg skal hermed fremsætte:

Forslag til lov om nævn vedrørende visse kulturelle foreninger, stiftelser og institutioner m.v.
(Lovforslag nr. L 96).

Forslaget – som skal ses i sammenhæng med det samtidig af skatteministeren fremsatte forslag til lov om ændring af ligningsloven (kulturstøtte) – tager sit udgangspunkt i den stigende interesse, der gør sig gældende for et øget samarbejde mellem erhvervslivet og kulturlivet.

Jeg finder det naturligt indledningsvis at oplyse, at regeringen desuden i nær fremtid agter at fremsætte lovforslag med henblik på at skabe hjemmel for ydelse af sponsorbidrag til finansiering af medievirksomheder.

Det forslag, jeg hermed fremsætter, bygger på den bærende idé, at kulturlivet og erhvervslivet er ligeværdige dele af samfundet, som gensidigt vil kunne opnå fordele ved et samarbejde.

Samtidig må det betragtes som positivt, at der er flere kilder til finansiering af kulturen, hvorved der skabes mulighed for et mere rigtholdigt og vidtspændende kulturliv.

Bl.a. ud fra disse betragtninger ønsker regeringen at skabe så hensigtsmæssige skatteregler på området som muligt.

Kulturstøtte ud over den offentlige støtte er på ingen måde et nyt fænomen herhjemme. Historien viser mangfoldige eksempler herpå. Så-

vel store som små fonde har gennem årene ydet og yder stadig helt uundværlige bidrag til de kulturelle aktiviteter.

Sideløbende – og især inden for de seneste år – er der sket en tilnærmelse mellem erhvervsvirksomheder og kulturens udøvere, der bl.a. har omfattet konkrete aftaler på det kulturelle felt.

Disse aftaler er allerede i en vis udstrækning reguleret i den gældende skattelovgivning.

Erhvervsvirksomhedernes tilskud til kulturelle aktiviteter er således fradragsberettigede som driftsudgifter, når det kan godtgøres, at der opnås en direkte reklameværdi, der svarer til bidragene.

Selv om disse regler har været og formentlig fortsat vil være hensigtsmæssige i en lang række tilfælde, har de dog vist sig ikke fuldt tilstrækkelige.

På det kulturelle felt er der således situationer, hvor det er yderst vanskeligt at afgøre reklameværdien.

Det er i erkendelse af disse problemer, at regeringen har ønsket at skabe supplerende regler på området. Det har således været nødvendigt at knytte fradragsmuligheden til selve den kulturelle aktivitet, der støttes.

De allerede gældende reklamebestemmelser har bl.a. været rammen for samarbejdet mellem erhvervslivet og idrætten. Bl.a. på baggrund af den brede interesse, mange idrætsgrene nyder, synes der ikke at være samme behov for at supplere de gældende regler på dette område, og lovforslaget omfatter i konsekvens heraf ikke idrætten.

Med forslaget til lov om ændring af ligningsloven (kulturstøtte), åbnes der mulighed for inden for visse grænser skattemæssigt at fratække gaver, som selskaber yder til kulturelle foreninger, stiftelser, institutioner m.v. Fradrag er betinget af, at de pågældende foreninger, stiftelser, institutioner m.v. er godkendt af et særligt nævn.

Det her foreliggende lovforslag indeholder bestemmelser om dette nævn, der kan foretage disse godkendelser.

De konkrete afgrænsninger i forbindelse med godkendelserne vil rumme spørgsmål, som har en naturlig berøring med Kulturdepartementets arbejdsfelt, og det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt, at kultur- og kommunikationsministeren udpeger og beskikker nævnet.